

La peștera Enghedi
(Psalmul 57)

La peștera Enghedi, frații o mare minune-au văzut,
Cînd Saul dormea cu soldații, iar David pe-aproape-a trecut.
Tăindu-i un colț din mantauă, și-n cet ei s-au îndepărtat,
Puteau să-l ucidă pe Saul, dar ei doar un semn i-au lăsat.

Cor:

(:Trezește-te harfă și tu alăută,
Trezește-te sufletul meu adormit.
Să cînte Mărire, întreaga oștire,
Spre slava Acelui ce ne-a mîntuit:)

Așa psalmul cincizeci și șapte, pe note a fost așezat,
Cînd Domnul din mîna lui Saul, pe David și-ai lui i-a scăpat.
Ai milă de mine, o Doamne, se roagă acel urmărit...
La Tine îmi caut adăpostul, mă scapă căci sînt prigonit.

Și Saul și Abner ascultă, și oastea ce i-a-nconjurat,
Cum David vorbea de pe munte, cînd Domnul de ei l-a scăpat.
Privește mantaua tăiată, aproape de tine am stat,
Căci Domnul cel plin de-ndurare, în mîinile noastre te-a dat.

Psalmistul i-a asemănat pe-aceia cu gînd necurat,
Ce varsă din gură scînteii și sfîșie ca niște lei.
Cu dinți și cu colț ascuțit, ei sfîșie ca un cuțit.
Cu limba ce-nțepă la fel, ca sabia mare-n măcel.

Cor 2:

(:O Doamne ferește, o Doamne păzește
De-asemena oameni, de-asemeni soldați.
Ce-s plini de mînie și plini de trufie,
Și caută să-i prindă în cursă pe frați:)

Amin